

**UCHWAŁA NR 260/XXV/2021
RADY MIEJSKIEJ W ŚREMIE**

z dnia 18 lutego 2021 r.

**w sprawie skargi na działalność Burmistrza Śremu zatytułowanej :
„Skarga na Burmistrza Śremu-po 1-12-2020 roku postanowieniem IV
SO/Po 15/20 WSA w Poznaniu”**

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 256, 695,1298, Dz.U. z 2021 r. poz. 54) Rada Miejska w Śremie uchwała co następuje:

§ 1. Rada Miejska w Śremie uznaje skargę na działalność Burmistrza Śremu za bezzasadną.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Miejskiej w Śremie, zobowiązując ją do zawiadomienia o sposobie załatwienia skargi osobę wnoszącą skargę.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady

Katarzyna Sarnowska

Uzasadnienie

**UCHWAŁY NR 260/XXV/2021
RADY MIEJSKIEJ W ŚREMIE**

z dnia 18 lutego 2021 r.

**w sprawie skargi na działalność Burmistrza Śremu zatytułowanej:
„Skarga na Burmistrza Śremu-po 1-12-2020 roku postanowieniem IV
SO/Po 15/20 WSA w Poznaniu”**

W dniu 11 stycznia 2021 roku drogą elektroniczną (e-PUAP) wpłynęła do Rady Miejskiej w Śremie skarga na Burmistrza Śremu zatytułowana: „Skarga na Burmistrza Śremu-po 1-12-2020 roku postanowieniem IV SO/Po 15/20 WSA w Poznaniu”. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji w dniu 10 lutego 2021 roku przeprowadziła postępowanie wyjaśniające dotyczące przedmiotowej skargi, biorąc pod uwagę zapis art. 227 kpa.

Stwierdzono co następuje:

1. Odnosnie zarzutu dotyczącego nieprzekazania skargi z dnia 25.07.2020 roku:

Skarga z dnia 25.07.2020 r. kierowana przez Skarżącego do WSA została przekazana do SKO przez Biuro Prawne Urzędu Miejskiego. Podkreślenia wymaga fakt, że zgodnie z przepisami, organ do którego kieruje się pismo, jeśli uznaje się za organ niewłaściwy, przekazuje pismo do organu właściwego. Skarżący kieruje ogromną ilość korespondencji do Urzędu Miejskiego, który nie jest bezpośrednim adresatem jego pism, a jedynie ma obowiązek przekazywania ich do organów właściwych. Po analizie treści skargi z dnia 25.07.2020 r., Biuro Prawne doszło do wniosku, że przedmiotem zaskarżenia było działanie SKO w Poznaniu i tam też przekazało skargę, by SKO przygotowało odpowiedź na skargę do WSA.

2. Odnosnie wymierzenia grzywny Burmistrzowi postanowieniem z 1.12.2020 r. przez WSA w Poznaniu:

1) W dniu 2 grudnia 2020 r. WSA w Poznaniu wezwało Burmistrza Śremu do niezwłocznego przekazania skargi z dnia 25 lipca 2020 r. wraz z odpowiedzią na skargę, oraz postanowieniem z dnia 1 grudnia 2020 r. wymierzyło Burmistrzowi grzywnę w wysokości 100 zł za nieprzekazanie skargi. Jak zapisano jednak w uzasadnieniu postanowienia o nałożeniu grzywny za nieprzekazanie skargi sąd miał na uwadze, że Skarżący kieruje do organów, w tym do Burmistrza Śremu, z dużą częstotliwością, wiele zbliżonych treścią i nieczytelnych co do intencji autora pism. Przykładowo analizując tylko, czy Burmistrz Śremu przekazał przedmiotową skargę Sądowi, koniecznym było przeanalizowanie kilkunastu podobnie brzmiących

skarg w sprawach o sygn. IV SAB/Po 116/20, IV SAB/Po 120/20, IV SAB/Po 156/20, IV SAB/Po 145/20, IV SAB/Po 132/20, a także spraw do tych spraw dołączonych. Już to obrazuje, że Burmistrz otrzymując kolejną skargę kierowaną do WSA, mógł dopuścić się uchybienia w postaci przekazania jej innemu organowi. Sąd uznał również, że błąd Burmistrza nie nosi cechy rażącego naruszenia obowiązków.

2) W chwili obecnej sprawa wszczęta ze skargi z dnia 25.07.2020 r. zawisła przed WSA w Poznaniu i na chwilę obecną nie została jeszcze rozstrzygnięta.

3. Odnośnie zarzucenia przez SKO w Poznaniu działaniom organu jednostronne, samodzielne i władcze działanie administracyjne:

Wskazanie przez Skarżącego w treści skargi, że SKO w piśmie o znaku SKO.L.4020.6.2020 z dnia 27.11.2020 r. zarzuciło działaniom organu jednostronne, samodzielne i władcze działanie administracyjne jest manipulacją ze strony Skarżącego. SKO istotnie napisało w ten sposób w treści pisma, jednak nie w formie zarzutu, a stwierdzenia faktu – istotnie Burmistrz Śremu, jako organ administracji publicznej działa w sposób jednostronny, samodzielny i władczy – taka jest bowiem definicja aktu administracyjnego (np. decyzji administracyjnej) z dowolnego podręcznika do prawa administracyjnego: *„Akt administracyjny to władcze, jednostronne oświadczenie woli organu administracji publicznej lub innego upoważnionego podmiotu wykonującego zadania z zakresu administracji publicznej, określające sytuację prawną konkretnie wskazanego adresata w indywidualnie oznaczonej sprawie.”* Postawienie takiego zarzutu ze strony Skarżącego, wskazuje jedynie na to, że Skarżący niewłaściwie interpretuje pisma kierowane do siebie, co jednak nie może być zarzutem pod adresem Burmistrza.

4. Odnośnie słów skarżącego: *„Brak doręczenia skargi z dnia 25-07-2020 roku wraz z dokumentacją do WSA w Poznaniu pomimo powyższego do dnia wnoszenia niniejszej skargi pozwala uznać ją za celową i zasadną bo niewykonanie ustawowych obowiązków powoduje przewlekłość i może mieć skutki finansowe”*.

Należy przypomnieć i wyjaśnić, że skarżący w 2020 r. każdego tygodnia składa do Urzędu Miejskiego kilka lub kilkanaście pism, z których większość jest nieczytelna co do intencji autora i treść ich dotyczy krzywdy, jaką Skarżący rzekomo poniósł w związku z treścią uchwały nr 470/LI/10. Podkreślenia wymaga też fakt, że często Skarżący składa ponaglenia lub skargi, gdyż w jego mniemaniu Urząd Miejski nie dotrzymał terminu, jaki Skarżący wyznaczył Urzędowi na załatwienie jego pisma. Wszystkie jego działania powodują chaos w organach administracji publicznej, gdyż np.

przekazując ponaglenie (zdecydowanie przedwczesne) Urząd zobligowany jest wysłać akta np. do Samorządowego Kolegium Odwoławczego; w czasie rozstrzygnięcia ponaglenia, gdy Skarżącemu wydaje się, że trwa to zbyt długo, składa on skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na przewlekłe działania Urzędu, tak więc by dochować ustawowego terminu przekazania skargi, przekazuje się ją do WSA wraz z kopiami dokumentów. W innych sytuacjach Skarżący wysyła skargi do WSA bez uprzedniego ponaglenia, a gdy sąd odrzuca jego skargi jako niedopuszczalne z powodu braku wcześniejszego ponaglenia organu, wówczas Skarżący przesyła ponaglenie, a następnie znów skargę na czynności organu, które kwestionuje Skarżący. W jednym z pism jakie Skarżący przekazał do Urzędu jako załącznik, WSA zwróciło uwagę Skarżącemu, że przekazał już tyle pism do Sądu, że Sąd ma poważną wątpliwość, czy Skarżącemu na pewno chodzi o rozwiązanie swojego problemu, czy wprowadzenia dodatkowego zamieszania w pracy poszczególnych organów poprzez składanie wielu wniosków zamiast oczekiwać na rozstrzygnięcie w swojej sprawie. Podobnie rzecz ma się ze skargami kierowanymi do WSA na treść uchwał rozstrzygających skargi na Burmistrza czy kierownika OPS. Sąd każdorazowo wyjaśnia Skarżącemu, że w tym przypadku skargi do WSA nie przysługują jako środek ochrony prawnej, nie mniej Skarżący z uporem wskazuje art. 101 ustawy samorządowej i twierdzi, że skargi mu przysługują.

Mając powyższy stan faktyczny i prawny na uwadze, oraz to, że Sąd wskazał, iż błąd Burmistrza nie nosi cechy rażącego naruszenia obowiązków, Rada Miejska w Śremie rozpatrując skargę nie dopatrzyła się zaniedbania lub nienależytego wykonywania zadań przez Burmistrza Śremu, naruszenia praworządności lub interesu skarżącego, w związku z tym skargę uznano za bezzasadną.

Pouczenie: Zgodnie z art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadomienia skarżącego.

Przewodnicząca Rady

Katarzyna Sarnowska